

ОСКОН

Ноябрь, 2019 йыл

Оскондан ялкын кабына

Тәүге кар

Урман - кырзарга

Юрган ябылган,

Кош мамыгылай

Ап-ак кар яуган,

Шаулы урмандар

Тып-тыныс калган.

Мәзитов Динислам, 5 -се класс

Кыш

Бына һалкын кыш килеп етте. Коштар йылы яктарға осоп киттеләр. Ағастар ап-ак шәлдәрен ябындылар. Урманда тынлык, коштар һайрауы эзәйзе. Тумыртканың туқылдатыуы ишетелә. Хайуандарға кыш көнө йәшәүе еңел түгел. Уларға ашарға табыуы ауырлаша. Көндәр зә кысқарзы. Йылғалар, күлдәр тундылар. Кояш та үзенең нурзары менән аз йылыта. Бар тәбиғәт йокоға тала.

Һыуыктары шартлай уның

Ноябрзән марткаса.

Хатта йөнтәс туңлы айыу

Өңөнә инеп каса.

(Р.Бикбаев)

Тик айыу ғына, үзенең өңөндә каты йокоға сума. Һәр бер мизгел үз яғы менән матур. Ә кыш матур ғына түгел, ул серле лә.

Хәйруллина Дилара, 9-сы класс

Мәктәп яңылыктары

Әсәйем – берзән берем

Әсәйем – кәзерлем

Донъяла иң кәзерле, иң ғәзиз кеше – ул әсәй. ”Әсәй” - тип баланың теле асыла. Әсәләр қояш төслө беззе үзенең йылы нурзары менән йылыта, яқлай, һаклай. Һәр балаға үз әсәһе кәзерле.

Миңә лә әсәйемдән яқшырақ, матурырақ кеше юк. Мин әсәйемде бик яратам. Ул бик ғәзел, хуш күнелле, бөхтә, эш һөйөүсән, кешеләргә һәр сак иғтибарлы һәм ихтирамлы. Ул мине һәр сак аңлай, ақыллы кәңәштәрен бирә.

-Бала сакта төн йоқоларын калдырып, мине караған - әсәй!

-Илағанда қосағына алып, йыуатқан - әсәй!

-Ергә баһсып беренсе тапқыр атлап киткәндә етәкләгән - әсәй!

Ул өйзә булмаһа күнелһез, өйгә қайтһа, бөтә донъя яқтыртып киткәндәй тойола.

Әсәй бешергән аштар
Телде йоторлок тәмле.
Әсәй өйзә булғанға
Йорт әсе лә бик йәмле.

Әсәйзәр – ғаилә усаһы, тормош йәме.

Әсәйем, берзән - берем!

Һиңә низәр генә теләһәм дә аз булыр кеүек.

Һиңә һаулык, озон ғүмер теләйем.

Ғәликәйева Ләйсән, 5-се класс

Әсәйем

Һин миңә матурым,
Гузәлем, ақыллым
Донъяла иң яқыным
Берзән – берем әсәйем.

Һин миңә донъяға күз астың,
Донъяның матурлығын күрһәттең,
Атларға, укырға, қалак тоторға,
Һин бит әсәйем өйрәттең.

Сирләгәндә қараның, илағанда китмәнең,
Ауыр булғанда тыңланың.
Һин бит иң яқын кешем миңә
Яратам һине гузәл әсәйем.

Ильясов Ирхан, 7-се класс

Алтын кулдар

Алтын кулдар кемдә ул?
Алтын кулдар эсәйемдә.
Ашарға ла бешерә ул,
Тегә безгә кейем дә.

Гөлдәр бигерәк матур
Уларзы эсәй үстерә .
Тәмле булып бешә икмәк
Аш та бешеп өлгөрә.

Эсәйем өй йыйыштыра
Мин дә уға булышам
Үскәс тә, хәзер зә
Уға окшарға тырышам

Ғалиханова Рузила, 9-сы «Б» класы

Эсәйемде көтәм. Ғилманова Уралиә, 6-сы

Эсәйем.

Кайза барһан, күз алдында
Һәр сак күңелендә йәшәй.
Ул безгә иң яқын кеше,
Ул белһәгез – беззең эсәй!

Минең эсәйем иң матуры, иң акыллы, яқшыһы. Уның исеме – Гөлһаз. Эсәйемдең күззәре һоро, сәсе кара, колағы әзерәк зур, буйы озон. Ул матур кейемдә йөрәй. Ә өйзә булһанда шорты һәм футболка кейергә ярата. Эсәйем гөл үстерергә ярата. Беззең тәзрә төбөндә төрлө сәскәләр үсә. Ашарға ла бик тәмле бешерә. Ул бишбармакты ла бешерә белә. Уға ашарға бешерергә атайым ярһамлаша. Атайым менән бергә магазинға барырға, өй эштәрен бергә бөтөрөргә яраталар. Эсәйем мәктәптә эшләй. Балаларға башкорт телен өйрәтә. Балаларға, уның яратқан һүзе: “Тырышып укығыз!” – тип әйтә. Эсәйемдең дуһтары, туһандары бик күп. Улар бер-береһе менән һөйләшеп торалар.

Мин эсәйемде бик һык яратам. Уға һыклы һаулык теләйем. Мәңге йәшә, эсәйем.

Аһаматова Зөлһизә, 5-се класс

Эйтсе , эсэй, йэшәү өсөн кайһы юл менән барырға?!

Тормош бит ул бер караһан,
Йылмайып келгән кеүек.
Икенсе яктан караһан,
Шәмдәре һүнгән кеүек.
(Йыр)

Эйе, йырза йырланғанса был тормош һәр кем өсөн еңел бирелмәй. Тормош юлдары бик катмарлы, азым һайын ул һине һынап карарға теләгәндәй. Тик сабый бала ғына уның катмарлығын аңламай кеүек. Бала күңеле – ак кағыз” – тигәндәр ололар. Бик хак һүззәр.

Кызғаныска каршы, бөгөнгө көндә насар юлға баһсан балалар һәм йәштәр бик күп. Тәмәке тарткан, эскелек юлына баһсан, хатта наркотик матдәләр кулланыусылар за бар. Уларзы мин бик кызғанам һәм: “Тизерәк был һазлыктан сығығыз!” – тип әйткәм килә.

Тормошта үз юлыңды таба белергә кәрәктер, тип уйлайым мин. Бының өсөн тырышып укырға һәм киләсәккә максаттар куя белергә кәрәк. Юғары укыу йортона инеү, яраткан эшенә урынлашыу һәр кеше өсөн этәргес булып тора. Был һәр кемдең хыялылыр. Ә хәзергә атай- эсәнде тыңлау, ололарзың кәңәштәренә коләк һалыу мотлак кәрәк.

Башкорт әзәбиәте дәрәсендә без Ғәлимов Сәләмдең “Шоңкар” поэманы менән таныштык. Унда төп герой – Әхмәт кеше һүзенә ышанып насар юлға баһса. Урлашыу, хатта кеше үлтерәүзән дә тартынмай ул. Бер аһзан был тормош уны тамам ялкыта. Артына әйләнеп караһа, яһында ышанырлык, таяһырлык кешеһе лә булмай. һәм ул иң яһын йән әйәһе – тоғро Бурылы менән һөйләшә: “Эйтсе, Бурыл, йәшәү өсөн кайһы юл менән барырға” – ти ул. Ошонан һуң бөтә тормошон күз алдынан үткәрә лә: “ Нисек тә кеше булырға, тура юлға баһырға,” – тигән максат куя. Максатына, әлбиттә, ирешә ул. Укыу йорто тамалай, архитектор булып китә. Әсәрзән аһағында һөйгән кызы Гөлнуры менән осраһа.

Без зә тиззән яраткан лицейыбыз менән хушлашырбыз. Тормошта кеше булып калыу өсөн , мин иң яһын кешем Әсәйемә өндәшәм: “Эйтсе, эсәй , йәшәү өсөн кайһы юл менән барырға”.

Аһаматова Сәлимә ,10- сы класс